

[Tinning]

Dertil kommer, at reformen direkte medfører forringelser – bl.a. for den gruppe, der er nævnt i spørgsmålet.

Før 1. januar 1984 ville disse mennesker modtage laveste invalidepension med 2.035 kr. månedlig. Heri indgik $\frac{1}{2}$ invaliditetsbeløb på 646 kr. skattefrit og indkomstuafhængigt. Den skattepligtige pensionsydelse ville således udgøre 1.389 kr. månedlig eller 16.668 kr. årlig. For en gift pensionist vil personfradraget i 1984 udgøre 22.600 kr. Der ville således være en udnyttet andel af personfradraget på 5.912 kr., som kunne overføres til ægtefællen. Med en skatteprocent på 49 ville det for ægtefællen betyde en skattebesparelse på 2.897 kr. årlig eller 241 kr. månedlig.

Efter 1. januar 1984 erstattedes den laveste invalidepension af en førtidspension på 2.777 kr. månedlig – pensionstillæg bortfalder på grund af ægtefællens indtægt. Førtidspensionen udgør årlig 33.324 kr., der er fuldt ud skattepligtig. Pensionisten udnytter nu selv hele sit personfradrag og skal betale skat med 5.255 kr. årlig eller 438 kr. månedlig – trækprocent 49. Dertil kommer så, at boligstøtten nedsættes. Det skyldes, at pensionisten selv skal bidrage til huslejen med mindst 15 pct. af den skattepligtige pension forøget med $33.324 \div 16.668 = 16.656$ kr. årlig \times 15 pct. = 2.498 kr. årlig eller 208 kr. månedlig mindre i boligstøtte.

Det samlede resultat af overgangen til førtidspension bliver herefter:

Førtidspension brutto	2.777 kr.
÷ skat	<u>438 kr.</u>
Førtidspension netto	2.339 kr.
÷ laveste invalidepension	<u>2.035 kr.</u>
Forbedring	304 kr.
÷ skatteforøgelse for ægtefælle .	241 kr.
÷ reduktion af boligstøtte	<u>208 kr.</u>
Nettoforringelse	<u>÷ 145 kr.</u>

Det må der selvsagt rettes op på, og det med det samme. En mulig løsning vil være at yde et skattefrit, indkomstuafhængigt førtidsbeløb allerede pr. 1. januar 1984. Som loven er udformet, vil dette beløb komme til udbetaling et år senere, nemlig pr. 1. januar 1985, med 646 kr. månedlig, svarende til $\frac{1}{2}$ invaliditetsbeløb.

Hvis ministeren afviser denne løsning, må mindstekravet være, at der straks findes en

anden, som sikrer en genopretning af de forringelser, der siden 1. januar 1984 er sket for pensionister, der hidtil har modtaget laveste invalidepension, som er gift med en ikke-pensionist, der har arbejdsindtægt, dagpenge, efterløn el. lign., og som modtager boligstøtte.

Svar (16/2 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

For regeringen var udgangspunktet ved at overføre hidtidige modtagere af laveste invalidepension til førtidspension pr. 1. januar 1984 i forbindelse med førtidspensionsreformen at sikre dem et pensionsniveau, der mindst svarede til alderspension til den gruppe, der ud over pensionen ikke havde noget forsørgelsesgrundlag eller kun havde et beskedent sådant. For denne gruppe er der da også sket en klar forbedring af forholdene; f.eks. er en enlig pensionist uden andre indtægter steget i pension fra 2.035 kr. til 3.265 kr. om måneden.

Fra den 1. januar 1985 kommer der et førtidsbeløb til udbetaling til de pensionister, der ikke er fyldt 60 år den 1. januar 1984. Dette beløb udgør i nugældende niveau 646 kr. og er skattefrit og uafhængigt af indtægt. Pægældende pensionister vil således have et beløb på knap 4.000 kr. til rådighed pr. måned, fordi de på grund af det forhøjede personfradrag ikke skal betale skat.

Det er på den anden side korrekt, som det fremgår af spørgsmålet, at en ægtefælles indtægtsforhold ved overgangen fra laveste invalidepension til førtidspension kan betyde, at pensionstillægget bortreguleres helt eller delvis, at boligstøtten reduceres, samt at ægteparrets samlede skat stiger, således at ægteparret netto har noget mindre til rådighed, end da den ene ægtefælle modtog laveste invalidepension.

Forholdene for et sådant ægtepar er imidlertid ikke anderledes end forholdene for et ægtepar bestående af en alderspensionist og en ikke-pensionist med indtægter af en vis størrelse, og da hensigten med pensionsreformen var at sikre mindst samme pensionsniveau for hidtidige modtagere af laveste invalidepension og alderspensionister, finder jeg det ikke nødvendigt at gennemføre særlige overgangsregler, der i givet fald skulle give den omhandlede gruppe en særstilling i